1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. கே. உச்சி]

கேட்டதற்குப் பின்னால் அகில இந்திய பேறுகால பிற்காப்புத் திட்ட விரிவாக்கப்பணியின் கீழ் 6 படுக்கைகளுடன் 5.20 இலட்சம் ரூபாய்ச் செலவிலான கட்டடம் ஒன்று கட்ட ஆணை வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதற்காக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களுக்கும், புரட்சித்தலைவரின் அரசுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பணி எப்போது முடிவடையும், எப்போது துவங்கப்படும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்களா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விரைவிலே துவங்கி, விரைவிலே முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(ஈ) தூத்துக்குடி மருத்துவ மனையில் படுக்கை வசதிகளை அதிகரித்தல்

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தூத்துக்குடி அரசு பொது மருத்துவமனையில் போதிய படுக்கை வசதி மற்றும் வெறி நாய்க்கடி தடுப்பு மருந்து இல்லாததால் அப்பகுதி நோயாளிகளின் கவலை குறித்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

தூத்துக்குடி அரசினர் தலைமை மருத்துவமனையில் தற்போது அனுமதிக்கப்பட்ட படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 236. புதிதாக 260 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய வார்டு கட்டப்பட்டு வருகின்றது. அதற்குத்தேவையான பணியாளர்கள் தொகுதி மற்றும் செலவினங்கள் வழங்க அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இந்த புதிய 260 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய வார்டு துவங்கப் பட்டால் அனுமதிக்கப்பட்ட மொத்த படுக்கைகளின் எண்ணிக்கை 496 ஆக உயரும். இம்மருத்துவமனையில் தற்போது உள்நோயாளிகளாக சிகிச்சை பெற்று வருபவர்களின் சராசரி எண்ணிக்கை 328. ஆகவே புதிய வார்டு உபயோகத்தில் கொண்டுவரும் நிலையில் இம்மருத்துவ மனையில் படுக்கை வசதிகள் போதுமானதாக அமையும்.

2. இம்மருத்துவமனை பற்றிய மற்ற விவரங்கள்

	1986ஆம் ஆண்டில்.
தினசரி சராசரி வெளிநோயாளிகளின் எண்ணிக்கை	3,356
தினசரி சராசரி உள்நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை	328
பிரசவ எண்ணிக்கை	3,199
பெரிய அறுவை சிகிச்சைகள்	474
சிறிய அறுவை சிகிச்சைகள்	1,849

இம்மருத்துவமனையில் கீழ்க்கண்ட துறைகளில் சிறப்புப் பிரிவுகள் இயங்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன.

(1) குழந்தைகள் பிரிவு.

(2) கண்நோய்ப் பிரிவு.

(3) காது, மூக்கு, தொண்டை பிரிவு.

(4) பல் பிரிவு.

(5) எலும்பு முறிவு பிரிவு.

(6) பால்வினை நோய் பிரிவு.

(7) மனநலப் பிரிவு.

(8) குருதி வங்கி.

3 தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து அரசு மருத்துவ நிலையங்களுக்கும் தேவையான வெறிநாய்க்கடி தடுப்புச் சிகிச்சைக்குப் பயன்படும் உயிர்காக்கும் மருந்துப் பொருளான ஏ.ஆர்.வி.யை சென்னை கிங் நிலையமும், மற்றும் குன்னூர் பாஸ்டியூர் நிலையமும் வழங்கி வருகின்றன. இவ்விரு நிலையங்களிடமிருந்து இம்மருந்துப், பொருளை போதுமான அளவுக்குப் பெற்று மருத்துவ நிலையங்களின் பண்டகசாலைகளின் இருப்பில் வைத்து பேணிக்காக்கப்படவேண்டுமென்று மாவட்டம் மற்றும் தாலூக்கா மருத்துவ அலுவலர்களுக்கும் அவ்வப்போது அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையங்கள் வழங்கத் தவறும் தருணத்தில் அவசரத் தேவையை கருத்திற்கொண்டு

1987 ஏப்ரல் 25] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கீழ்க் கண்ட வேறு நிறுவனங்களிடமிருந்து தங்களது அதிகார வரம்புக்குட்பட்டு, பெறுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறும் மாவட்ட மருத்துவ அலுவலர்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

(1) இயக்குநர், ஹேப்கிங் நிலையம், பம்பாய்.

(2) இயக்குநர், மத்திய ஆராய்ச்சிமையம், காசோலி, இமாசல பிரதேசம், வட இந்தியா.

(3) சீரம் நிலையம், பூனா.

மேற்கூறிய அறிவுரைகளைப் பின்பற்றி இம்மருத்துவப் பொருள் மருத்துவ நிலையங்களின் இருப்பில் இல்லையென்று முறையீடுகளுக்கு வழிவகுக்காது மாவட்ட மருத்துவ அலுவலர்களும் ஏனையோரும் கண்காணித்து வருகின்றனர். சிதம்பரனார் மாவட்டத்தின் தலைமை மருத்துவமனை, தூத்துக்குடியில் இம்மருந்து பொருள் போதுமான அளவுக்கு பண்டகசாலையின் இருப்பில் வைத்து பேணிகாக்கப்படுகிறது. அம்மாவட்ட மருத்துவ அலுவலரின் தகவல்படி இம்மருத்துவமனையில் வெறிநாய்க்கடி தடுப்புச் சிகிச்சை மருந்துப் பொருளின் தற்போதைய கையிருப்பு 1,420 (எம்.எல்.) (142 வயல்கள்) எனவே தூத்துக்குடி தலைமை மருத்துவமனையில் வெறிநாய்க்கடி தடுப்பு மருந்து இல்லையென்ற முறையீடு சரியானதல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவர அறிக்கையிலே புதிதாக 260 படுக்கைகள் கொண்ட புதிய வார்டு கட்டப்பட்டு வருகிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 1981ஆம் ஆண்டு 55 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீட்டில் 260 படுக்கைகளையும், 2 அறுவை சிகிச்சைக் கூடங்களையும் கொண்ட கட்டிடப் பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1984ஆம் ஆண்டு அந்தக் கட்டிடப் பணி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனாலும் இதுவரையில் அந்தப் புதிய கட்டிடத்தைத் திறக்கவில்லை. அதற்கான காரணம் என்னவென்றால் அதனை பொதுப்பணித்துறையினர் ஒப்படைக்க முன்வந்த போது மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரி அவர்கள் அதை ஒப்புக் கொள்ளத் தயங்குகிறார்கள். அதற்காக காரணம் என்னவென்று மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரி அவர்களிடம் கேட்டால் கழிவு நீர் மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி போதுமான கொள்ளளவில் கட்டவில்லை என்றும் கழிவுநீர் இணைப்பைப் புதிய பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்துடன் இணைக்கவேண்டும் அல்லது புதிய செப்டிக் டாங்குடன் இணைக்கவேண்டும் என்றும், அதே நேரத்தில் பாதியில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற ரேம்ப்-ஐ முழுமையாகக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லி அவற்றை எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் பொதுப்பணித்துறையிடமிருந்து

[திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்] [1987 ஏப்ரல் 25

ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இருப்பதாகவும் மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரி தெரிவிக்கிறார். ஆகவே இந்தப் பணியினை பொதுப் பணித்துறையினர் உடனடியாக முடித்து மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரியிடத்தில் அதனை ஒப்படைக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியது போல் அந்தக் கட்டிடம் ஏற்கெனவே கட்டி முடிக்கப்பட்டது உண்மைதான். அதற்கு வரைபடம் போட்டபோதோ அல்லது பொதுப்பணித்துறையினர் அதைக் கட்டியபோதோ ஏதோ ஒரு இடத்தில் தவறு நடந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். 240 படுக்கை வசதி கொண்ட மருத்துவ மனைக்குத் தேவையான சாக்கடை வசதியும், தண்ணீர் வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அது இல்லாமல் செய்திருக்கிறார்கள். இது குறித்து மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்போதே அதிகாரி களைக் கூப்பிட்டு உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு படுக்கை வசதிகளுக்குத் தண்ணீரும், சாக்கடை வசதியும் இருக்கிறதோ அவ்வளவு படுக்கை வசதிகளையும் கொண்ட மருத்துவ மனையாக உடனடியாகத் துவங்குவதற்குரிய வேலை செய்யுங்கள், ஆரம்பியுங்கள் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். மேலும் சாக்கடை வசதியைப் பெருக்குவதற்கும், ரேம்ப்-ஐ கட்டி முடிக்கவும் பொதுப்பணித்துறையோடு தொடர்பு கொண்டு செய்து முடிக்க அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது. விரைவில் முடியும் என்று நம்பிக்கை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். டேனியல் ராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் வெறி நாய்த் தடுப்பு ஊசி அரசு மருத்துவமனையில் போதுமான அளவில் இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தடுப்பூசி இருந்த போதிலும் வெறிநாய் கடித்தவர்களின் உயிரைப் பாதுகாக்க உலகத்திலேயே இதுவரையில் மருந்து கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் கோரப்பிடியிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க வீட்டில் வளர்க்கப்படும் நாய்கள் வெறி நாய்களாக மாறாதபடி தடுப்பு ஊசி போடவும், தடுப்பு ஊசி போட்ட அத்தாட்சிச் சான்றிதழை கால்நடை மருத்துவர்கள் வழங்கினால் மட்டும் நகராட்சி, பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் போன்றவை லைசென்ஸ் வழங்கவும், எல்லா கால்நடை மருத்துவமனைகளிலும் இந்தத் தடுப்பு ஊசி போதுமான அளவுக்கு இருப்பதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கவும், லைசென்ஸ் இல்லாமல் தெருவில் அலையும் நாய்களைப் பிடித்துக் கொ வதற்கும் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லைசென்ஸ் இல்லாமல் தெருவிலே திரிகிற நாய் களைப் பிடிக்கும் அதிகாரம் உள்ளாட்சித்துறைக்கு இருக்கிறது.

நாய்களுக்கு வெறி பிடிக்கக்கூடாது என்பதற்காகத் தடுப்பு ஊசி போடுகிற வகையில் மருந்து தனியாக இருக்கிறது. நாய் வளர்ப்போர் அந்த மருந்தைப் போய் போட்டுக்கொள்ளலாம். நாய் கடித்துவிட்டால் பரிகாரம் இல்லை என்று சொல்வது தவறு. அதற்கான மருந்து இருக்கிறது. அந்த மருந்தை முறைப்படி போட்டால் நிச்சயமாக உயிர் காப்பாற்றப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(உ) வாலாஜாபாத் ஒன்றியத்திலுள்ள சாயத் தொழிற்சாலைகளின் கழிவு நீரால் பதிப்பு

திரு. க. நரசிம்மபல்லவன் : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, ''செங்கை மாவட்டம், வாலாஜாபாத் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஐயம்பேட்டை, முத்தியால்பேட்டை, வள்ளுவபாக்கம், வன்னியப் பேட்டை போன்ற கிராமங்களில் உள்ள சாயத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளிவரும் கழிவு நீரால் பொது மக்கள் பாதிப்பு குறித்த'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

1974ஆம் ஆண்டு நீர் (மாசு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டத்தின் 26ஆவது பிரிவின்படி அன்றாடக் கழிவுநீர்/தொழிற் சாலைக் கழிவுநீரினை வெளியேற்ற செங்கல்பட்டு மாவட்டம், வாலாஜாபாத் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஐயம்பேட்டை, முத்தியால் பேட்டை, வள்ளுவபாக்கம், வன்னியப்பேட்டை போன்ற கிராமங்களில் உள்ள 40 சாயத் தொழிற்சாலைகளி லிருந்து விண்ணப்பங்கள் தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத் தில் பெறப்பட்டன.

வெளுத்தல், பசையிடுதல், சாயம் போடுதல் முதலியன தயாரிப்பு முறைகளாகும். மேற்கண்ட செய்முறைகளின் போது தொழிற்சாலைக் கழிவுநீர் வெளியேற்றப்படுகிறது. இத்தொழிற்சாலைகள் 2–4–1987 அன்று ஆய்வு செய்யப்பட்ட பொழுது சுத்திகரிக்கப்படாத தொழிற்சாலைக் கழிவுநீரானது கீழ்கொட்டிவாக்கம் கால்வாயில் விடப்பட்டு தேங்கியிருப்பதும் தெரியவந்தது. தொழிற்சாலைக் கழிவுநீரானது நிறமுடைய தாகவும், இது அதிக அளவில் கரைந்துள்ள திடப் பொருட் களையும், உயிர் இரசாயன உயிரகத்தேவை, இரசாயன உயிரகத் தேவையும் கொண்டுள்ளது. தொழிற்சாலைக் கழிவு நீர் நிலத்திலோ அல்லது நீர் நிலைகளிலோ சுத்திகரிக்கப் படாமல் வெளியேற்றப்பட்டால் அது நிலத்தடி நீர் மற்றும் நீர்நிலைகளில் மாசு ஏற்படக் காரணமாகும்.